

PLATFORMA

contemporary art space
Písecká 15, Vinohrady, Praha 3
IG: @platforma15_prague
www.platforma15.com

15

DUSK
DUSK

LAURA
LIMBOURG

17. 6. - 18. 7. 26
VERNISSAGE:
17. 6. 2026, 19:00

CURATED BY
ANNA
PULKERTO VÁ

PLATFORMA

contemporary art space
Písecká 15, Vinohrady, Praha 3
IG: @platforma15_prague
www.platforma15.com

15

LAURA
LIMBOURG
DUSK

17. 6. - 18. 7. 26
VERNISSAGE:
17. 6. 2026, 19:00

CURATED BY
ANNA
PULKERTO VÁ

Soumrak. Stmívání. Tma skrývající okolní obrysy. Zmenšující prostor viditelný očím. Nitro, které bojuje se stále větší tíhou. Úzkost svírající srdce. Odhalenost těch nejzranitelnějších částí lidského bytí. Těžkost instinktivně táhnoucí k zemi. Stabilita zemského povrchu porostlá trávou. Dávající život rostlinám a stromům. Posílající energii do sněženek svítících i ve tmě. Dávající svou křehkostí naději, že znovu přijde světlo. Světlo, které prozáří tmu.

Laura Limbourg ve svých dílech pracuje s motivem temnoty, která ve stavech deprese zahaluje lidskou bytost. Nahota na jejích obrazech odhaluje skutečnou podstatu člověka bez masek, rolí či přetvářky, ve své nejhlubší zranitelnosti. Okolní příroda je pro ni vědomým způsobem, jak znovu nalézat rovnováhu. A motiv všudypřítomných sněženek rašících z trávy či ukrytých v dlaních odkazuje k naději, že po zimě vždy přichází jaro, svěží začátek.

Témata, která vypovídají tolik o dnešní společnosti, jejím nastavení, hledání smyslu a navracení se ke kořenům, rozvíjí Laura Limbourg od svých studií na Oxfordu. Často na jejích obrazech najdeme i ji samou. Nestaví se tedy jako umělkyně jen do role jakéhosi pozorovatele, ale i plně zainteresované lidské bytosti. Autoportrét, oči plné strachu, ruce zakrývající tvář, můry, ty motýlí i ty ve snech. Laura Limbourg rozkrývá (nejen) své nejistoty a hluboké strachy. Maluje přímo na nenašepovaná plátna, bezprostředně bez přípravných skic, využívá často řaděných barev, jejichž vrstvení, slévání či vpíjení vysvobozuje motivy na plátně z jejich doslovné popisnosti. Ty takto naopak získávají opravdovost. Vyumělkovanost dnešního světa mizí. Zůstává hledání, ztrácení a nalézání sebe sama.

Hledáme soumrak, zatmění nebo úsvit?

Anna Pulkertová

Twilight. The slow descent into darkness. Shadows dissolving the contours of the world around us, narrowing the space visible to the eye. An inner self struggling beneath an increasing weight. Anxiety tightening around the heart. The exposure of the most fragile parts of human existence. A heaviness instinctively pulling the body toward the ground — toward the stability of soil covered in grass, nurturing plants and trees, feeding the snowdrops that continue to glow even in the dark. In their delicacy lies the promise that light will return again. A light capable of breaking through the darkness.

In her paintings, Laura Limbourg explores darkness as a psychological state — one that envelops the individual in moments of depression and emotional uncertainty. The naked figures appearing throughout her works reveal the human being stripped of masks, social roles, and performance, exposed in a state of profound vulnerability. Nature becomes a conscious space of restoration and balance. The recurring motif of snowdrops emerging from the grass or resting within cupped hands points toward hope: the certainty that after winter, spring inevitably arrives.

Since her studies at University of Oxford, Limbourg has continuously developed themes that resonate deeply with contemporary society — questions of mental states, the search for meaning, and the desire to reconnect with what feels essential and rooted. The artist herself often appears within the paintings, refusing the detached position of an outside observer. Instead, she places herself fully inside the emotional landscape she depicts. Self-portraits, eyes filled with fear, hands concealing the face, moths that exist both as insects and as nocturnal anxieties — Limbourg uncovers not only collective unease, but also her own deepest fears and insecurities. Painting directly onto unprimed canvas and often without preparatory sketches, she works intuitively, allowing diluted layers of paint to bleed, merge, and soak into the surface. Through this process, the motifs escape literal narration and gain a sense of immediacy and emotional truth. The artificiality of the contemporary world falls away. What remains is the continual process of losing, searching for, and rediscovering oneself.

Are we searching for dusk, eclipse, or dawn?

Anna Pulkertová